

อาชญากรรมข้ามชาติกับความมั่นคงของประเทศไทย

ฉัตรชัย ศรีเมืองกาญจนา

วิทยากรชำนาญการพิเศษ

กลุ่มงานบริการวิชาการ 1 สำนักวิชาการ

สถานการณ์ปัญหาด้านความมั่นคงของโลกยุคโลกาภิวัตน์ อาชญากรรมข้ามชาติกำลังเป็นปัญหาสำคัญที่ทุกประเทศต่างให้ความสำคัญซึ่งนับวันจะมีแนวโน้มที่ความรุนแรงและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น สาเหตุหลักเนื่องมาจากการพัฒนาเทคโนโลยี การติดต่อสื่อสารและคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงข้ามพรมแดนที่มีความสะดวกรวดเร็ว ระบบเศรษฐกิจและการเมืองที่เปิดกว้างมากขึ้นโดยเฉพาะกลุ่มประเทศอาเซียน ทั้งนี้ จากข้อมูลสำนักงานป้องกันยาเสพติดและปราบปรามอาชญากรรมแห่งสหประชา

ชาติ (United Nations Office on Drugs and Crime) หรือ UNODC ระบุว่า การเติบโตทางเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชียเพิ่มขึ้นเป็น 4 เท่าในทศวรรษที่ผ่านมา และคาดว่าจะทำรายได้เพิ่มขึ้นถึงปีละ 3.75 แสนล้านเหรียญสหรัฐ ด้วยความสำเร็จในเชิงบวกเหล่านี้ เศรษฐกิจที่ผิดกฎหมายในระดับภูมิภาคนี้ก็ได้กำลังเติบโตขึ้นด้วย โดยมีการประเมินรายได้ของอาชญากรรมข้ามชาติไว้ปีละกว่า 1 แสนล้านเหรียญสหรัฐ ซึ่งมากกว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสมาชิกอาเซียนหลายประเทศ (วิลาลีย์ วัชรศักดิ์เวช, 2561)

ปัจจุบันประเทศไทยนับได้ว่าเป็นศูนย์กลางของการค้าการลงทุน การท่องเที่ยวและเป็นเส้นทางในการคมนาคมขนส่งที่สำคัญประเทศหนึ่งในภูมิภาคอาเซียน ส่งผลให้มีการเดินทางเข้า-ออกประเทศของชาวต่างชาติเป็นจำนวนมาก ทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงต่อการก่อการร้ายของกลุ่มต่างชาติ ซึ่งมีเป้าหมายในการก่ออาชญากรรมที่ส่งผลต่อระบบเศรษฐกิจ สังคมและความมั่นคงของประเทศ (สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ, 2561, น. 5) ที่ผ่านมามีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีความพยายามในการสกัดกั้น ฝ้าระวังบุคคลอันตรายเป็นภัยคุกคามหรือคนร้ายข้ามชาติ โดยจะสกัดกั้นไม่ให้เข้ามาในประเทศไทย และไม่ทำให้ประเทศไทยเป็นที่หลบซ่อนหรือเตรียมการในการกระทำความผิดข้ามชาติ ดังเช่นเหตุการณ์เมื่อวันที่ 10 มกราคม 2562 ศูนย์ปราบปรามคนร้ายข้ามชาติและเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เข้าจับกุมบุคคลที่แสดงอยู่ในหมายตำรวจสากลสีแดง (INTERPOL RED NOTICE) ซึ่งเป็นผู้ต้องหาหายสำคัญและเป็นที่ต้องการตัวของต่างประเทศ โดยสามารถติดตามจับกุมผู้ต้องหาได้ทั้งสิ้น 28 ราย เป็นผู้ต้องหาสัญชาติจีน เกาหลีใต้ อังกฤษ อิตาลี เยอรมัน เช็ก ตุรกี นิวซีแลนด์ อเมริกา และรัสเซีย มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกง ฆาตกรรม ยาเสพติด กฎหมายศุลกากร สื่อลามกทางอินเทอร์เน็ต และการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ (สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง, 2562)

ความหมายของอาชญากรรมข้ามชาติ

อาชญากรรมข้ามชาติ หมายถึง การกระทำความผิดโดยละเมิดกฎหมายอาญา โดยผู้ก่อกระทำขึ้นในประเทศหนึ่งมีผลเสียหายเชื่อมโยงอีกประเทศหนึ่ง (สุนนทิพย์ จิตสว่าง, นัทธี จิตสว่าง และ ประพจน์ อนุศิริ, 2558, น. 20)

อาชญากรรมข้ามชาติ หมายถึง การกระทำความผิดทางอาญาที่ได้กระทำลงมากกว่าในหนึ่งประเทศ หรือมีส่วนหนึ่งส่วนใดของการกระทำผิดหรือผลกระทบเกี่ยวข้องตั้งแต่สองประเทศขึ้นไป (ชิตพล กาญจนกิจ, 2559, น. 54)

คณะกรรมการนโยบายของสภาความมั่นคงแห่งชาติ ได้ให้คำจำกัดความ “อาชญากรรมข้ามชาติ” หมายถึง การกระทำขององค์กรหรือกลุ่มบุคคล สมคบ และร่วมมือกระทำความผิดต่อเนื่องจากประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่งหรือหลายประเทศอันเป็นความผิดตามกฎหมายหรือบทลงโทษของประเทศ ที่องค์กรหรือกลุ่มบุคคลเหล่านั้นดำเนินการ โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อมุ่งแสวงหาผลประโยชน์และอำนาจที่ขัดต่อหลักกฎหมายและศีลธรรม ก่อให้เกิดผลกระทบต่อความสัมพันธ์และความมั่นคงของบุคคล องค์กร เศรษฐกิจ สังคม การเมือง และอื่น ๆ (สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ, 2561, น. 8)

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น พอสรุปความหมายของอาชญากรรมข้ามชาติได้ว่า “การกระทำความผิดต่อเนื่องจากประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่ง หรือมีผลกระทบเกี่ยวเนื่องตั้งแต่สองประเทศขึ้นไปของกลุ่มบุคคลเพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์และอำนาจที่ขัดต่อหลักกฎหมายและศีลธรรม ก่อให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงของบุคคล องค์กร เศรษฐกิจ สังคม การเมือง”

ประเภทของอาชญากรรมข้ามชาติ

องค์การสหประชาชาติแบ่งอาชญากรรมข้ามชาติออกเป็น 10 ประเภท ได้แก่ (สุนนทิพย์ จิตสว่าง, นัทธี จิตสว่าง และ ประพจน์ อนุศิริ, 2558, น. 22-23)

1. การลักลอบค้ายาเสพติด (Illicit Trafficking in Drugs)
2. การลักลอบนำคนเข้าเมืองผิดกฎหมาย (Smuggling of Illegal Migrants)
3. การค้าอาวุธ (Arms Trafficking)
4. การลักลอบค้าอาวุธนิวเคลียร์ (Trafficking in Nuclear Material)
5. กลุ่มองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติและการก่อการร้าย (Transnational Criminal Organization and Terrorism)
6. การค้าหญิงและเด็ก (Trafficking in Women and Children)
7. การลักลอบค้าชิ้นส่วนมนุษย์ (Trafficking in Body Parts)
8. การโจรกรรมและการลักลอบค้ายานพาหนะ (Theft and Smuggling of Vehicles)
9. การฟอกเงิน (Money Laundering)

10. การกระทำอื่น ๆ (Other Activities) ได้แก่ การโจรกรรมศิลปวัตถุ การให้สินบนเจ้าหน้าที่ตำรวจ และข้าราชการอื่น ๆ อาชญากรรมคอมพิวเตอร์ อาชญากรรมทางสิ่งแวดล้อม อาชญากรรมทรัพย์สินทางปัญญา การฉ้อโกงประกันภัยทางทะเล และการแทรกซึมและการครอบงำธุรกิจกฎหมาย

ส่วนทางด้านองค์การตำรวจสากล (International Criminal Organization : INTERPOL) แบ่งอาชญากรรมข้ามชาติออกเป็น 16 ประเภท ได้แก่ 1) การทุจริต 2) อาชญากรรมที่กระทำต่อเด็ก 3) อาชญากรรมคอมพิวเตอร์ 4) การค้ายาเสพติด 5) อาชญากรรมสิ่งแวดล้อม 6) อาชญากรรมการเงิน 7) การลักลอบค้าอาวุธ 8) โจรสลัด 9) องค์การอาชญากรรม 10) อาชญากรรมเกี่ยวกับยา 11) การก่อการร้าย 12) การค้ามนุษย์และชิ้นส่วนมนุษย์ 13) การลักลอบค้าของเถื่อน 14) การโจรกรรมยานพาหนะ 15) อาชญากรรมสงคราม และ 16) การลักลอบค้าศิลปวัตถุผิดกฎหมาย (ซิตพล กาญจนกิจ, 2559, น. 54)

สำหรับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้โดยสมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรืออาเซียน (Association of South East Nation-ASEAN) จัดปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติไว้ 8 ประเภท คือ 1) การก่อการร้ายสากล 2) การลักลอบค้ายาเสพติด 3) การค้ามนุษย์ 4) การฟอกเงิน 5) การลักลอบค้าอาวุธ 6) การกระทำอันเป็นโจรสลัด 7) อาชญากรรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ และ 8) อาชญากรรมคอมพิวเตอร์

ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติของประเทศไทย

ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติของประเทศไทย ประกอบด้วย การค้ายาเสพติด การค้ามนุษย์ การค้าอาวุธ การฟอกเงิน การกระทำอันเป็นโจรสลัด อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ และอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีแนวโน้มที่จะขยายตัวและควบคุมได้ยาก โดยมีการพัฒนารูปแบบและวิธีการที่ซับซ้อนจากการใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมถึงปัญหาการบังคับใช้กฎหมาย ทำให้การก่ออาชญากรรมข้ามชาติทำได้สะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น มีการพัฒนาเป็นเครือข่ายที่เข้มแข็งและมีเจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวข้องด้วย นอกจากนี้ยังพบว่าความเชื่อมโยงระหว่างการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติมีแนวโน้มขยายตัวมากขึ้น และมีขีดความสามารถสูงขึ้น โดยเฉพาะการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่มีการเปิดเสรีด้านการเดินทาง การขยายตัวของนักท่องเที่ยว และการแพร่ขยายแนวความคิดหัวรุนแรง ในขณะที่ประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายของประเทศสมาชิกยังมีความแตกต่างกัน และการบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงเป็นไปอย่างล่าช้า (สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ, 2559, ภาคผนวก) การที่ประเทศไทยกลายเป็นศูนย์กลางของอาชญากรรมข้ามชาติ มีเหตุผลสำคัญ คือ 1) ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางคมนาคมที่สามารถเดินทางเข้าออกประเทศไทยได้ง่าย 2) ประเทศไทยมีการส่งเสริมการท่องเที่ยว ทำให้อาชญากรรมข้ามชาติส่วนหนึ่งอาศัยโอกาสเข้าประเทศในลักษณะของนักท่องเที่ยว 3) ประเทศไทยมีค่าครองชีพที่ไม่สูงมากนัก 4) สามารถหาซื้อยาเสพติด หรืออาวุธเพื่อใช้ในการกระทำผิดได้ง่าย จึงเป็นปัจจัยกระตุ้นให้อาชญากรรมเข้ามาในประเทศไทย และ 5) การทำหนังสือเดินทางปลอมเพื่อใช้ขณะพักอาศัยอยู่ในประเทศไทยได้ไม่ยาก (สุมนทิพย์ จิตสว่าง, นที จิตสว่าง และ ประพจน์ อนุศิริ, 2558, น. 27)

นอกจากนี้ จากข้อมูลสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พบว่า อาชญากรรมข้ามชาติ ที่มีผลกระทบต่อประเทศไทย อย่างมีนัยยะสำคัญ 4 ประการ ได้แก่ 1) การค้ายาเสพติด ปัจจุบันมีการลักลอบนำยาเสพติด สารตั้งต้นและเคมีภัณฑ์ เข้าประเทศทั้งตามแนวชายแดนและท่าอากาศยาน ซึ่งส่งผลต่อการเกิดวงจรยาเสพติดตั้งแต่การผลิต จำหน่าย และเสพ 2) ปัญหาแรงงานต่างด้าวจากการเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติ โดยเฉพาะจากประเทศเพื่อนบ้านเข้ามาทำงานในประเทศไทย เกิดปัญหาอาชญากรรม สุขอนามัยและสาธารณสุข รวมถึงเป็นภาระของรัฐ ทั้งด้านสิทธิและสถานะของบุคคลตามกฎหมาย การศึกษา สาธารณสุข ตลอดจนเกิดความขัดแย้งกับชุมชนชาวไทย นอกจากนี้ ยังอาศัยช่องว่างทางกฎหมายในการสร้างอิทธิพลหรือแทรกซึมอยู่ในระบบตลาด ที่ส่งผลกระทบต่อธุรกิจท้องถิ่น 3) การค้ามนุษย์ เชื่อมโยงกับการลักลอบเข้าเมือง การใช้แรงงานเด็กและค้าประเวณี ซึ่งประเทศไทยมีสถานะเป็นทั้งประเทศต้นทาง ปลายทาง และทางผ่านของขบวนการค้ามนุษย์ ทำให้เป็นประเด็นถูกกล่าวหาว่าไม่ปฏิบัติตามกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ 4) การฟอกเงินเป็นปัญหาเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมอื่น ๆ เช่น การก่อการร้าย การค้ายาเสพติด การค้ามนุษย์ อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ คอร์รัปชัน

รูปแบบของการก่ออาชญากรรมข้ามชาติโดยส่วนใหญ่จะกระทำเป็นขบวนการหรือที่เรียกว่า “แก๊ง” โดยแก๊งที่มีบทบาทสำคัญในประเทศไทย ประกอบด้วย 1) แก๊งยาภูเขา ก่ออาชญากรรมเกี่ยวกับการพนันและฟอกเงิน พบในพื้นที่กรุงเทพมหานคร พัทธยา สมุย และภูเก็ต 2) แก๊งมาเฟียยุโรป ก่ออาชญากรรมเกี่ยวกับการฟอกเงิน กรรโชกทรัพย์ ค้ายาเสพติด และค้ามนุษย์ พบในพื้นที่พัทลุง ภูเก็ต และสมุย 3) แก๊งเงินดำ ก่ออาชญากรรมเกี่ยวกับการผลิตธนบัตรปลอม พบในพื้นที่สุโขทัย และสมุทรปราการ 4) แก๊งอั้งยี่ชาวจีน ก่ออาชญากรรมเกี่ยวกับยาเสพติด ค่าบริการทางเพศ ค้ามนุษย์ และลักลอบขนแรงงานเถื่อน พบในพื้นที่ระยอง และหัวขวง 5) แก๊งคอลเซ็นเตอร์ ส่วนใหญ่เป็นชาวดัตช์ พบในพื้นที่กรุงเทพมหานคร พัทธยา เชียงใหม่ และภูเก็ต 6) แก๊งมาเฟียจากเอเชียกลาง ก่ออาชญากรรมเกี่ยวกับการปลอมแปลงหนังสือเดินทาง ค้ายาเสพติด และค้ามนุษย์ 7) แก๊งลูกแมว ก่ออาชญากรรมเกี่ยวกับการโจรกรรมของมีค่าและล้างกระเป๋ 8) แก๊งมาเฟียค้ายาเสพติด พบในพื้นที่พัทลุง และประกอบอาชญากรรมอื่น ๆ เช่น กรรโชกทรัพย์ ค่าบริการทางเพศ และปลอมแปลงบัตรเครดิต 9) แก๊งมิถิลลาซีจากประเทศเพื่อนบ้าน ก่ออาชญากรรมเกี่ยวกับขบวนการโจรกรรมตัดไม้หวงห้าม 10) แก๊งชาวบังกลาเทศและศรีลังกา ก่ออาชญากรรมเกี่ยวกับการปลอมแปลงหนังสือเดินทาง 11) แก๊งชาวพม่า ก่ออาชญากรรมเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ และการค้ายาเสพติด นอกจากนี้ยังมีชาวต่างชาติที่ไม่ได้รวมกลุ่มเป็นอาชญากรข้ามชาติ ทำธุรกิจผิดกฎหมายอีกจำนวนมาก เช่น การทำธุรกิจร้านอาหารเพื่อฟอกเงิน การนำเข้าสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ เป็นต้น (สักรินทร์ นิยมศิลป์, 2558)

ปัญหาการดำเนินงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติของประเทศไทย

ที่ผ่านมาประเทศไทยได้มีความพยายามแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติมาโดยตลอด ได้มีการออกพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556 เพื่อใช้บังคับและสามารถดำเนินคดีกับการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งได้มีการจัดตั้งศูนย์ปราบปรามคนร้ายข้ามชาติและเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย เรียกโดยย่อว่า

“ศปชก.ตร” สังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อเป็นหน่วยงานหลักในการแก้ไขปัญหอาชญากรรมข้ามชาติ อย่างไรก็ตาม จากการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหอาชญากรรมข้ามชาติยังมีปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการ ซึ่งสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติและส่วนราชการที่เกี่ยวข้องได้ร่วมกันประเมินผลการดำเนินงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหอาชญากรรมข้ามชาติ พบปัญหาอุปสรรคที่สำคัญ 4 ประการ คือ (สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ, 2561, น. 6)

1. ด้านนโยบายระดับชาติ ประเทศไทยมุ่งเน้นการพัฒนาทางเศรษฐกิจ นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว และการเป็นศูนย์กลางของภูมิภาคในด้านต่าง ๆ เป็นช่องทางให้คนแสวงประโยชน์ในการกระทำความผิดได้ง่าย
2. ด้านกลไกภาครัฐ ประกอบด้วยปัญหาอุปสรรคที่สำคัญ ได้แก่ การบริหารจัดการกลไกภาครัฐ กฎหมายและการบังคับใช้ ระบบฐานข้อมูล บุคลากรภาครัฐ เครื่องมือและเทคโนโลยี และงบประมาณ
3. ด้านความตระหนักของประชาชน ประชาชนส่วนใหญ่ยังขาดความตระหนักเกี่ยวกับภัยและผลกระทบจากปัญหอาชญากรรมข้ามชาติ โดยมองว่าปัญหอาชญากรรมข้ามชาติเป็นเรื่องไกลตัว ส่งผลให้ประชาชนบางส่วนตกเป็นเหยื่อ รวมถึงขาดการให้ความร่วมมือกับภาครัฐ
4. ด้านความร่วมมือระหว่างประเทศ ยังต้องการความร่วมมือในการป้องกันปัญหอาชญากรรมข้ามชาติกับประเทศเพื่อนบ้านในระดับปฏิบัติมากขึ้น รวมทั้งการดำเนินการเชิงรุกในการแสวงประโยชน์จากกรอบหรือกลไกความร่วมมือทั้งระดับทวิภาคีและพหุภาคี

จากปัญหาอุปสรรคการดำเนินการด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหอาชญากรรมข้ามชาติดังกล่าวข้างต้น รัฐบาลจึงได้กำหนดนโยบายและแนวทางการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นกลไกในการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหอาชญากรรมข้ามชาติให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สรุปได้ดังนี้

นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. 2558-2564

1. พัฒนาระบบ กลไก และมาตรการที่เข้มแข็งในการป้องกันและแก้ไขปัญหการก่อการร้าย และอาชญากรรมข้ามชาติ โดยการเสริมสร้างศักยภาพของหน่วยงานต่าง ๆ โดยเฉพาะการข่าวและระบบกฎหมาย ให้มีความเข้มแข็ง
2. ดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหการก่อการร้ายทุกรูปแบบ โดยป้องกันมิให้กลุ่มก่อการร้าย บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่สนับสนุนการก่อการร้ายใช้พื้นที่ในอาณาเขตประเทศไทยเป็นพื้นที่พักพิง พื้นที่แสวงหาปัจจัยเพื่อสนับสนุนการก่อการร้าย
3. เสริมสร้างและพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศ องค์กรระหว่างประเทศ และภายใต้กรอบอาเซียน เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหการก่อการร้าย และอาชญากรรมข้ามชาติ
4. เสริมสร้างจิตสำนึก ความตระหนักของภาคเอกชน ภาคประชาชน และภาคประชาสังคม ให้เห็นถึงความสำคัญของปัญหการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ รวมถึงการให้ความร่วมมือกับภาครัฐในการป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติทุกรูปแบบ

นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2560-2564)

1. พัฒนากลไกภายในในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ
2. พัฒนารอบความร่วมมือระหว่างประเทศ ทั้งระดับทวิภาคีและพหุภาคีในการป้องกันภัยคุกคามและผลักดันให้เกิดผลในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม
3. ศึกษาตัวแบบเครื่องมือ เทคโนโลยีที่ทันสมัย พัฒนาศักยภาพบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยคุกคามข้ามชาติ
4. ผลักดันให้มีศูนย์ข้อมูลกลางด้านอาชญากรรมข้ามชาติในระดับชาติและบูรณาการฐานข้อมูลร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
5. การลดปัจจัยและเงื่อนไขที่เกื้อกูลต่อการก่อการร้าย การป้องกันมิให้ใช้พื้นที่ในอาณาเขตประเทศไทยเป็นที่พักพิงหรือแสวงหาปัจจัยเพื่อสนับสนุนการก่อการร้าย
6. เสริมสร้างจิตสำนึก ความตระหนัก ของทุกภาคส่วนให้เห็นความสำคัญของปัญหาการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ และสร้างเครือข่ายที่เข้มแข็งเพื่อป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติทุกรูปแบบ
7. ควบคุม ป้องกันการเผยแพร่แนวคิดสุดโต่งที่นิยมการใช้ความรุนแรง

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ได้กำหนดแนวทางการพัฒนา ด้านความมั่นคงของประเทศโดยเฉพาะด้านการส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศด้านความมั่นคง เพื่อบูรณาการความร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และการป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ โดยมีแนวทางการดำเนินการที่สำคัญ 4 ประการ สรุปได้ ดังนี้

1. ดำเนินความสัมพันธ์กับต่างประเทศอย่างสมดุล เพื่อเอื้อต่อการส่งเสริมและรักษาผลประโยชน์ และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน อาเซียน และนานาประเทศในการแลกเปลี่ยนข้อมูลการข่าว และการร่วมกันดำเนินการเชิงรุกเพื่อป้องกัน แก้ไขปัญหา และลดผลกระทบจากภัยคุกคาม ทั้งปัญหาข้ามชาติ ปัญหาท้าทายด้านความมั่นคงระหว่างประเทศ และสาธารณภัยขนาดใหญ่

2. เสริมสร้างความไว้วางใจกับประเทศเพื่อนบ้าน และส่งเสริมความร่วมมือในการบริหารจัดการ ความมั่นคงตามแนวชายแดน เพื่อร่วมแก้ไขปัญหามีอยู่และส่งเสริมให้ชายแดนไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน เป็นชายแดนแห่งความร่วมมือ โดยพัฒนาความเป็นหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคงพื้นที่ชายแดน ป้องกัน การลักลอบเข้าเมือง การตรวจคนเข้าเมือง การพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวชายแดน และการสร้างความสัมพันธ์ ระดับประชาชน

3. พัฒนาระบบการเก็บรักษาข้อมูลส่วนบุคคลด้านไซเบอร์ให้มีความมั่นคงปลอดภัย และกำกับดูแล ระบบการส่งข้อมูลส่วนบุคคลข้ามแดนไปต่างประเทศให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

4. สร้างความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายภายในประเทศ ภูมิภาค และนานาชาติในการวางระบบเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมโรคและภัยสุขภาพที่ได้มาตรฐานสากล มีความพร้อมในการติดตาม วิเคราะห์และประเมิน

แนวโน้มนโยบายการณเพื่อเตรียมการรับมือ การจักระบบบริหารจัดการป้องกันไม่ให้โรค และภัยสุขภาพมีการแพร่ระบาด ตลอดจนการฟื้นฟูเยียวยาภายหลังเหตุการณ์กลับสู่ภาวะปกติ

ยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2558-2564

เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีกลไกและระบบการทำงานที่ชัดเจน รัฐบาลโดยสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติจึงได้กำหนดแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพและเอกภาพของหน่วยงานภาครัฐ เสริมสร้างความเข้มแข็งนอกภาครัฐ และพัฒนาความร่วมมือกับต่างประเทศ โดยได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญ 3 ยุทธศาสตร์ คือ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างความเข้มแข็งภาครัฐ มีแนวทางการดำเนินการที่สำคัญ 3 ด้าน สรุปได้ดังนี้

1. ด้านกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมาย

1) ทบทวนและปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง รวมถึงบทลงโทษให้มีความทันสมัย สอดคล้องกับสถานการณ์และสภาพปัญหา

2) กำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ชัดเจน

3) บังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง

4) เผื่อระวังเป็นพิเศษในพื้นที่เสี่ยง

2. ด้านการข่าวกรอง

1) เน้นด้านข่าวกรองเพื่อป้องกันและเผื่อระวังมิให้อาชญากรรมขยายตัวหรือพัฒนาเป็นปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ

2) พัฒนากลไกและระบบการประสานงานระหว่างหน่วยงานด้านการข่าวกรองให้มีประสิทธิภาพ

3) ส่งเสริมการหารือและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ข่าวกรอง และองค์ความรู้เกี่ยวกับปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ

4) พัฒนาเครื่องมือ อุปกรณ์ ระบบ และเทคโนโลยีในการตรวจจับ ติดตาม เผื่อระวัง ให้มีความทันสมัย

3. การพัฒนาขีดความสามารถองค์กร โครงสร้าง บุคลากร และการพัฒนาองค์ความรู้

1) พัฒนาระบบฐานข้อมูลทั้งในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติตามความเหมาะสม เน้นการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลและนำข้อมูลมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

2) จัดทำงบประมาณให้มีความชัดเจนและกำหนดโครงการรองรับอย่างเป็นรูปธรรม

3) พัฒนาระบบโครงสร้างและอัตรากำลังให้สอดคล้องกับภารกิจงาน

4) สนับสนุนเทคโนโลยีที่ทันสมัยให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ

5) ส่งเสริมหน่วยงานของรัฐทำงานร่วมกันอย่างมีเอกภาพในด้านนโยบาย และเกิดการบูรณาการอย่างแท้จริง

6) สร้างความเข้าใจที่แท้จริงและให้ความสำคัญกับปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ และสร้างทัศนคติที่ดีในการสร้างความร่วมมือกับทุกภาคส่วน

7) พัฒนาขีดความสามารถและศักยภาพของบุคลากรภาครัฐ ทั้งระดับนโยบาย หน่วยงานบังคับกฎหมาย รวมถึงหน่วยงานระดับปฏิบัติให้มีทักษะ ความรู้ความสามารถทั่วไปเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวน กฎหมาย กระบวนการยุติธรรมทางอาญา รวมถึงเทคโนโลยีใหม่ ๆ และความเชี่ยวชาญเฉพาะเทคนิค

8) พัฒนานองค์ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาอาชญากรรมข้ามชาติ

9) ส่งเสริมความร่วมมือเชิงวิชาการ เน้นการศึกษาวิจัย แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และผลการศึกษาวิจัย ทั้งในองค์กร ระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ตลอดจนสถาบันต่าง ๆ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การเสริมสร้างความร่วมมือนอกภาครัฐ มีแนวทางการดำเนินการที่สำคัญ 4 ด้านสรุปได้ ดังนี้

1. ด้านการสร้างความรู้ ความเข้าใจ ความตระหนัก และจิตสำนึก

1) ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างจิตสำนึก ความตระหนักให้กับทุกภาคส่วนในทุกระดับเกี่ยวกับภัย และผลกระทบจากปัญหายาอาชญากรรมข้ามชาติ และเพื่อป้องกันมิให้ตกเป็นเหยื่อของกลุ่มอาชญากรรมข้ามชาติ

2) จัดฝึกอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับกฎหมาย มาตรการการดำเนินการของภาครัฐ

2. ความร่วมมือกับภาคประชาชน

1) เสริมสร้างชุมชนโดยเฉพาะในพื้นที่เสี่ยงให้มีจิตสำนึก และมีความเข้มแข็ง

2) ส่งเสริมสถาบันและองค์กรทางสังคม ให้มีบทบาทและความสำคัญในการระดมพลังเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับประชาชน โดยเน้นบทบาทและการมีส่วนร่วมของท้องถิ่น

3) พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐและประชาชน

4) ส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างชุมชนชายแดนของประเทศไทย กับประเทศเพื่อนบ้านในการเฝ้าระวังปัญหายาอาชญากรรมข้ามชาติบริเวณพื้นที่ชายแดน

3. ความร่วมมือกับภาคเอกชน

1) พัฒนากลไกความร่วมมือแบบหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐและเอกชนอย่างเป็นรูปธรรม

2) ส่งเสริมเวทีการหารือระหว่างภาครัฐและองค์กรภาคเอกชนอย่างสม่ำเสมอในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น รวมทั้งกำหนดแนวทางร่วมกันเพื่อสร้างความร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาอาชญากรรมข้ามชาติ

3) ส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรภาคเอกชนในการช่วยเหลือภาครัฐป้องกันและแก้ไขปัญหายาอาชญากรรมข้ามชาติ รวมถึงส่งเสริมหลักบรรษัทภิบาลและพัฒนามาตรการสร้างความโปร่งใสในการทำธุรกิจของภาคเอกชน

4. ความร่วมมือกับภาควิชาการ

1) พัฒนาและเสริมสร้างความร่วมมือเชิงวิชาการกับสถาบันการศึกษา สถาบันวิชาการต่าง ๆ ทั้งของภาครัฐและเอกชนอย่างเป็นรูปธรรม

2) ส่งเสริมเวทีการหารือแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นกับภาควิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศเกี่ยวกับปัญหายาอาชญากรรมข้ามชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเสริมสร้างความร่วมมือกับต่างประเทศ มีแนวทางการดำเนินการที่สำคัญ 4 ด้านสรุปได้ ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างความร่วมมือระดับสูง

- 1) ส่งเสริมการหารือระดับผู้นำประเทศ เจ้าหน้าที่ระดับสูง และในระดับปฏิบัติของประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน และในระดับภูมิภาค
- 2) แสดงความเป็นผู้นำในฐานะประเทศขนาดกลางของภูมิภาคในเวทีระหว่างประเทศ
- 3) เสริมสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องในเวทีระหว่างประเทศเกี่ยวกับปัญหา ผลกระทบ และการป้องกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติของประเทศไทย

2. ด้านความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน

- 1) เสริมสร้างความสัมพันธ์ ความร่วมมือ และความไว้วางใจกับประเทศเพื่อนบ้านในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ
- 2) พัฒนาและเสริมสร้างความร่วมมือในการบริหารจัดการพื้นที่บริเวณชายแดน ฝัาระวังและตรวจตราการเข้าออก รวมทั้งการตรวจจับเอกสารการเดินทางปลอมให้มีประสิทธิภาพ
- 3) พัฒนาและเสริมสร้างกลไกความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและข่าวกรอง ระหว่างเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ
- 4) ส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่ชายแดนของประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้านภายใต้กรอบความร่วมมือต่าง ๆ

3. ด้านการส่งเสริมความร่วมมือภายใต้กลไกทั้งระดับทวิภาคีและพหุภาคี

- 1) ทบทวนความร่วมมือ ข้อตกลง และพันธกรณีที่ประเทศไทยมีกับประเทศต่าง ๆ ตลอดจนศึกษาวิเคราะห์แนวทางการปฏิบัติให้เป็นรูปธรรม
- 2) ผลักดันข้อเสนอเกี่ยวกับประเด็นปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติให้เกิดผลเป็นรูปธรรมในเวทีระหว่างประเทศ
- 3) ใช้ช่องทางการติดต่อสื่อสารและการประสานงานที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ
- 4) สร้างระบบการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ข่าวกรองกับองค์การตำรวจสากลให้มีประสิทธิภาพตอบสนองต่อสถานการณ์ด้านอาชญากรรมข้ามชาติที่เปลี่ยนแปลงไป
- 5) พัฒนาศักยภาพร่วมของบุคลากรผ่านโครงการความร่วมมืออย่างเป็นรูปธรรมในการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์รวมถึงความร่วมมือทางวิชาการระหว่างกัน
- 6) เสริมสร้างความร่วมมือด้านการบังคับใช้กฎหมายและให้ความช่วยเหลือกันทางอาญา
- 7) พัฒนาศักยภาพของเจ้าหน้าที่ประสานงานด้านการบังคับใช้กฎหมาย
- 8) แลกเปลี่ยนความรู้และพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่มีความก้าวหน้า ทันสมัยกับประเทศต่าง ๆ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ
- 9) กำหนดให้มีจุดประสานงานหรือความร่วมมือกับต่างประเทศ เพื่อทำหน้าที่ในการประสานความร่วมมือระดับชาติด้านอาชญากรรมกับต่างประเทศในภาพรวม

4. ด้านการส่งเสริมความร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศ โดยเฉพาะสหประชาชาติ

- 1) ทบทวนพันธกรณีและส่งเสริมการปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศ โดยเฉพาะสหประชาชาติที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ
- 2) สนับสนุนการเข้าเป็นภาคีสันติสัญญา อนุสัญญา พิธีสารและความตกลงระหว่างประเทศ
- 3) ส่งเสริมการเรียนรู้และความร่วมมือจากองค์การระหว่างประเทศ
- 4) ส่งเสริมความร่วมมือกับองค์กร/สถาบันวิชาการในระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศ รวมถึงสถาบันทางวิชาการต่าง ๆ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ

บทสรุปและข้อเสนอแนะของผู้ศึกษา

อาชญากรรมข้ามชาติกำลังเป็นปัญหาสำคัญที่นานาชาติให้ความสำคัญเนื่องจากมีแนวโน้มขยายตัวมากขึ้น มีการพัฒนารูปแบบและวิธีการที่ซับซ้อนโดยใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของโลกยุคโลกาภิวัตน์ การติดต่อสื่อสารและคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงข้ามพรมแดนที่มีความสะดวกรวดเร็ว ระบบเศรษฐกิจและการเมืองที่เปิดกว้างมากขึ้นโดยเฉพาะเมื่อมีการรวมกลุ่มประเทศอาเซียน ทำให้ยากต่อการป้องกันการก่ออาชญากรรมข้ามชาติ และจากการที่ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งในกลุ่มประเทศอาเซียนที่ถูกจัดให้เป็นศูนย์กลางของการค้าการลงทุน การท่องเที่ยวและเป็นเส้นทางคมนาคมขนส่งที่สำคัญของภูมิภาคนี้ ส่งผลให้มีการเดินทางเข้า-ออกประเทศของชาวต่างชาติเป็นจำนวนมาก ทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงต่อการก่อการร้ายของกลุ่มต่างชาติ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ สังคมและความมั่นคงของประเทศ โดยปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติที่สำคัญของประเทศไทย อาทิ การค้ายาเสพติด การค้ามนุษย์ การฟอกเงิน การค้าอาวุธ อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ และอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

การป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติของประเทศไทยที่ผ่านมาพบปัญหาอุปสรรคที่สำคัญ 4 ประการ ประกอบด้วย 1) ด้านนโยบายระดับชาติที่มุ่งเน้นการพัฒนาทางเศรษฐกิจ นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวและการเป็นศูนย์กลางของภูมิภาคในด้านต่าง ๆ เป็นช่องทางให้คนแสวงประโยชน์ในการกระทำความผิดได้ง่าย 2) ด้านกลไกภาครัฐ มีปัญหาอุปสรรคในการบริหารจัดการกลไกภาครัฐ กฎหมายและการบังคับใช้ ระบบฐานข้อมูล บุคลากรภาครัฐ เครื่องมือและเทคโนโลยี และงบประมาณ 3) ประชาชนส่วนใหญ่ยังขาดความตระหนักเกี่ยวกับภัยและผลกระทบจากปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ และ 4) ด้านความร่วมมือระหว่างประเทศในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติกับประเทศเพื่อนบ้าน

การจะแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติให้ประสบผลสำเร็จได้นั้นรัฐบาลต้องให้ความสำคัญโดยกำหนดให้การแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติเป็นวาระแห่งชาติ ทบทวน ปรับปรุงกฎหมายให้มีความทันสมัยมีความเป็นสากล ปรับปรุงระบบข่าวกรอง และข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานภาครัฐให้มีประสิทธิภาพโดยใช้เทคโนโลยีที่มีความทันสมัย แสวงหาความร่วมมือกับต่างประเทศทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคี และที่สำคัญจะต้องขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์ที่ได้กำหนดไว้ให้หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม อันจะส่งผลให้การป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติของประเทศไทยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประเทศชาติมีความมั่นคง ประชาชนมีความปลอดภัย

บรรณานุกรม

- กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง. (27 พฤศจิกายน 2561). คำสั่ง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ 661/2561 เรื่อง ศูนย์ปราบปรามคนร้ายข้ามชาติและเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ศปชท.ตร.). สืบค้น 14 มกราคม 2562 จาก http://www.cib.police.go.th/news_nopic.Php?id=693
- ชิตพล กาญจนกิจ. (2559). ความท้าทายของรัฐอาเซียนในการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติ. วารสาร สังคมศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 46(1), 52-73.
- “พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556” (26 มิถุนายน 2556). ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 130 ตอนที่ 55 ก, น. 1-11.
- วิลาวลัย วัชรศักดิ์เวช. (2561). กลุ่มอาชญากรรมในภูมิภาคเอเชีย ทำเงินปีละ 1 แสนล้านดอลลาร์ ยูเอ็นระบุ. เบนาร์นิวส์. สืบค้น 14 มกราคม 2562 จาก <https://www.benarnews.org/thai/news/TH-ASEAN-borders-05032018194415.html>
- สักกรินทร์ นิยมศิลป์. (2558). อาชญากรรมข้ามชาติ : ภัยคุกคามไทยและอาเซียน. สืบค้น 21 มกราคม 2562 จาก <http://www.ms.ipsr.mahidol.ac.th/ConferenceXI/Download/Book/-IPSR-Conference - A15-fulltext.pdf>
- สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง. (2562). ศูนย์ปราบปรามคนร้ายข้ามชาติและเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย กวาดล้างจับกุมผู้ต้องหาหมายแดง (RED NOTICE). สืบค้น 14 มกราคม 2562 จาก https://www.immigration.go.th/read?content_id=5c3766a169827fbbf1280c5a
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). แผนบริหารจัดการชายแดนด้านความมั่นคง (พ.ศ. 2559-2564). สืบค้น 21 มกราคม 2562 จาก <http://www.nsc.go.th/Download1/แผนบริหารจัดการชายแดนด้านความมั่นคง.pdf>
- _____. (2560). นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2560-2564). สืบค้น 15 มกราคม 2562 จาก <http://planning.dld.go.th/th/images/stories/section-5/2561/strategy05.pdf>
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบสอง พ.ศ. 2560-2564. สืบค้น 21 มกราคม 2562 จาก https://www.nesdb.go.th/ewt_dl_link.php?nid=6422
- สุมนทิพย์ จิตสว่าง, นัทธี จิตสว่าง, และ ประพจน์ อนุศิริ. (2558). การจัดการความรู้เกี่ยวกับการป้องกันปราบปรามแก๊งอาชญากรรมข้ามชาติที่ก่อเหตุคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินในเขตกรุงเทพมหานคร. รายงานวิจัย. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.